

Žalm 114

Když bral se zástup lidu Páně

Jan Horký

1. Když bral se zá - stup li - du Pá - ně z pout e - gypt-ské- ho vě-ze - ní, když

vy-chá-zel rod vy- vo- le- ný z tmy mod-lář-ské - ho zma- te - ní, tu by - li

všich - ni Bo-žím chrá - mem a Ho- spo- din sám je - jich krá - lem.

2. I moře tenkrát ztišilo se a ustoupilo na chvíli.
A řeky proud se nazpět vrátil, když do jejich vln vstoupili.
I hory, jež vždy pevně stály, se v základech svých rozhýbaly.
3. Co stalo se ti, moře vzpurné, proč uteklo jsi náhle zpět?
Proč, řeko, vlny tvoje bujně svůj zastavily prudký let?
Proč skákaly jste, hory, kopce, jak přestrasené v zmatku ovce?
4. Jak nemá třást se země celá, když Panovník sám blízko je!
A kterak by se nezachvěla, když Bůh náš moc svou zjevuje!
On v jezero vod skálu mění a studni hloubí ve křemenu.

Josef Batelka